

ERDÉSZETI LAPOK

AZ ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET

LXI. ÉVF.

KÖZLÖNYE

5—6. FÜZET

KIADJA: AZ ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET

Szerkeszti:

BUND KÁROLY

Megjelenik minden hó 15-én.

* Előfizetési díj egy évre 160 korona.

Az Orsz. Erd. Egyes. oly alapító tagjai, kik legalább 300 K alapítványt tettek, valamint a rendes tagok az esedékes alap. kamat, illetőleg 20 K évi tagsági díj, valamint az 1922. évre alapító és rendes tagokra nézve egyaránt kivetelt 40 K pótdíj fejében kapják. Azok az alapító tagok, kik 300 K-nál kevesebbet alapítottak, ezen felül 10 K-t fizetnek.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapesten, Lipótváros, Alkotmány-utca 6. sz. II. em.

◀ A lap irányával nem ellenkező hirdetések mérsékelt díjért közöltnének. ▶

(Telefon: 37—22.)

EGYESÜLETI KÖZLEMÉNYEK.

Kérelem Csonka-Magyarország erdőbirtokosaihoz.

A m. kir. Bánya- és Erdőmérnöki Főiskola ifjusági köre azzal a kérelemmel fordult az Országos Erdészeti Egyesület elnökségéhez, hogy a Magyar Egyetemi és Főiskolai Hallgatók Országos Szövetsége által megindított magyar-német diákcsere-t segítse elő.

A diákcsere rendszerint következőképen bonyolódik le: A kimenő magyar főiskolai hallgató itthon cserehelyről gondoskodik a Németországból helyébe jövő főiskolai hallgató részére vagy saját szüleinél, vagy más családnál, ahol az megfelelő ingyenes ellátásban részesülhet augusztus és szeptember hónapokban, hat heti időtartamra. Az utazással és utlevéllel járó költségek megtérítéséről a Magyar Egyetemi és Főiskolai Hallgatók Országos Szövetsége gondoskodik.

A mai viszonyok között, amidőn saját költségén az ifjuság nem keresheti fel a külföldet, ez a diákcsere az egyetlen módja

annak, hogy nagyobb számu magyar mégis külföldre jusson s ott általános műveltségét, látókörét és szakismereteit gyarapítsa.

Fontos érdeke a magyar erdészetnek is, hogy arra érdemes erdőmérnökhallgatók minél nagyobb számban külföldre menjenek, hogy ott egyrészt a hazánkat ért sérelmek rettenetes igazságtalanságát élőszóval is hirdessék, másrészt értékes tapasztalatokat gyűjtve, azokat nemzeti céljaink szolgálatába állítsák.

Ámde az Erdőmérnöki Főiskola hallgatói közül csak igen kevesen vannak abban a helyzetben, hogy szülői házuknál biztosítsanak a német cserediáknak helyet, főként azért, mert a hallgatósnak több mint 75%-a a megszállott területről való s így a megkívánt cserehelyről Csonka-Magyarországon nem gondoskodhatik.

Erre való tekintettel azzal a kéréssel fordulunk Magyarország erdőbirtokosaihoz, hogy birtokaikon f. év augusztus és szeptember hónapban egy-két német főiskolai hallgató számára 6 hét tartamára megfelelő lakást és uri ellátást biztosítani méltóztassanak.

Az erre vonatkozó bejelentéseket folyó évi április hó 15-ig kéri az

*Országos Erdészeti Egyesület
elnöksége.*

Erdészetünk bajai.*)

Irta: **Craus Géza.**

Mialatt erdészetünk vezetősége csonka hazánk megmaradt maroknyi erdőségeinek fenntartása érdekében nagyszabásu, erélyes tevékenységet fejt ki, sajnos, a romboló munka sem szünetel és gyakran a legjobb szándéku rendelkezések érvényesülésének gátat vet.

Régebbi alkalommal már egy izben a tekintély hiányát jelöltem meg, mint annak okát, hogy számos üdvös rendelet papíron marad és a természetben tényleg nem jut érvényre. Ma ez a megállapítás fokozott mértékben érvényes.

*) A már 1921. év elején érkezett, találó helyzetképet csak most közölhetjük.
Szerk.

Még törvényeink sincsenek a tekintély szükségyszerű fokán, annál kevésbbé a rendeletek, bármily üdvösek is legyenek. Ezek megjelennek a hivatalos lapban; végső fokon — falvainkban — úgy ahogy ki is lesznek hirdetve s azután levéltárra téve. Vajmi sok helyen többé senkinek eszébe sem jut velük törődni, de legkevesbbé végrehajtásukat *ellenőrizni*.

Mindezekon azonban nem is lehet csodálkozni, ha számolunk azzal, hogy a közelmúlt borzalmas időkben a közerkölcs mennyire hanyatlott, a fegyelem meglazult és a levegő még mindig telített a „minden a mienk“ örületével és maszlagával.

A szomorú állapotok javulását sokszor a nemzetgyűlésen odavetett jelszavak is hátráltatják, melyek a pártcélok számára nagyon jól hangozhatnak, de az életben egészen másként festenek! Sőt a kortesczéloktól teljesen távol álló, komoly nyilatkozatokat is a maguk javára magyarázzák, amint az alábbi eset bizonyítja.

T. község lakossága azon indokolással, hogy a község 60 holdas legelője rossz, az uradalomtól erdei legeltetést kért. Marhaállományuk nagy részére a távolabbi erdőrészeken lettek területek kiadva, néhány gazda azonban a község melletti völgyet kívánta mindenáron kijelöltetni. Ezt a kis területet az uradalom nem volt hajlandó átadni, mert azt saját szarvasmarhái részére szükségelte. Ekkor egyik szószólójuk a következő indokolást vágta ki: „Én, igaz, hosszabb ideje nem voltam itthon, mert nemrég jöttem haza Amerikából, de tudom, hogy társaim ezt a területet régebben legeltetésre használták, tehát ahhoz jogunk van. Azt pedig az ur is olvashatta Apponyinak egy nem régi beszédében, hogy első-sorban a népnek az ő jogait *vissza* kell adni!“ Nem emlékszem, hogy Apponyi ezt mondta volna, de ha mondta, mindenesetre más jogokra értette.

Az erdők fenntartására vonatkozó intézkedések hatályosságának főfeltétele, hogy azok ne maradjanak a papíron, hanem végre is hajtassanak. Ha az irodai rendelkezések végrehajtását a természetben eléggé nem ellenőrizzük, úgy igazán kár a papirosért. Csak egy-két kisebb esettel illusztrálom ezt a szomorú valóságot, az itteni környezetből.

F. község határán K. birtokos 200 holdas fiatalosát saját öt-hat tehenével legeltette az elmúlt évben. A megyebizottság a

káros legeltetést letiltotta. A folyó évben az illető birtokos 30 drb. idegen ökröt s 200 darab birkát fogadott fel az illető területre s vigan legeltet.

Az ezzel szomszédos M. község gazdáinak szintén meredek feltétlen talaju erdején a legeltetés ugyancsak betiltatott, de azt tudomásul sem vette senki, a legeltetés ép úgy folyik, mint azelőtt.

Ugyanez az eset a B. község határán elterülő 4000 holdas tönkretett magánerdőben.

R. község két évtized előtt vásárolt erdejét a legelőrovatba iratta s évenként szépen tarolgatva, tényleg azzá is alakítja.

H. község határán elfekvő püspöki erdőben az intézőség f. év tavaszán nem volt hajlandó a lakosságnak a fát békebeli áron eladni. Az erdőt ismeretlen tettesek felgyújtották.

Dehát magában apró, összességükben azonban nagyon is számottevő ily eseteket — ha nem lennének az elfásultságig unalmasak — bőven lehetne folytatni. A kötelező faigazolványokra vonatkozó kivételes intézkedések háromszor lettek a megyében kiadva. A legutolsó fórumon, a faluban első ízben ki lettek dobolva, másodízben csak levéltárra tétettek, harmadízben már meg sem érkeztek; valahol megrekedtek. No de azért ezzel a mulasztással valami nagyobb kár nem származott, mert hiszen eszeágában sem volt senkinek az éjjel-nappal, nagyobbára orzott faanyagot szállító fuvarosok egyikét sem feltartóztatni, bár a csendőrséget magam kértem rá. Mily kár a drága papírért!

Végül még csak egyet. A K-i vasutállomásnál — mely távol fekszik a községtől — nemrégén megtelepedett egy polgártárs s korcsmát nyitott. Élelmességével csakhamar észrevette, hogy a hely erdőkkel borított s több községet felölelő nagy völgykatlanak — kulturmérnökiileg kifejezve: „*kiszájadzása*” lévén, kitünően alkalmas egy faipari engedély értékesítésére. Miután az italmérési s faipari engedélyek amugyis pompás harmóniában vannak egymással, azt be is szerezte s azóta az üzlet aranyakat terem. Eddig nincs hiba a kréta körül, mert hiszen az ipart is pártolni kell és hát senkinek semmi köze más szerencséjéhez. A közérdek sérelme akkor kezdődött, midőn a faipari engedély a hegyközségeknek, a borzalmas idők alatt kissé amugy is lerongyolódott erkölcsű s

a fatolvajlásokban bünt egyáltalán nem látó lakosságánál a faorzást egész művészté fejlesztette, melynek következményeit az erdők már máig is nagyon megszenvedték, de még ezentul is egy darabig, amíg a fa tart bennük, szenvedni fogják. Ez az élelmes faipari engedélyes folyó (1921.) év február havában, midőn a 10780/920. M. E. számu, már kihirdetett rendelettel a hasábfának ára 475 K-ban lett megállapítva, a községekben nyíltan *kidoboltatta*, hogy bármilyen nyers (értsd: frissen lopott) fáért 600 K-t fizet! Hol van a rendelet tekintélye?! S ez ellen nem lehetett tenni semmit!*) Pedig hacsak ezt az egy nyomorult iparendedélyt el lehetett volna koboztatni, vagy visszavonatni: az e vidéki faorzások legnagyobbbrészt megszűntek volna.

Tudjuk, hogy az erdők fenntartását tulajdonképpen három pillér biztosítja: a szertelen használatok megakadályozása (ide tartoznak a nagymérvű fatolvajlások is), a kihasznált területek felujításának biztosítása és a fiatalosok megvédése. Egyhamar bizony nem is tudnám megmondani, melyik a három közül a legfontosabb, mert egyik sem hanyagolható el veszély nélkül. Mégis azt tartom, hogy a kulturák, fiatalosok védelme a sarkpont, mert enélkül hiábavaló minden munka s mert *ma* ez ellen véte nek legtöbbet.

Hiába telepítjük a csemetekerteket, végezzük a mai időkben oly költséges erdősítéseket, kopár- s egyéb fásításokat, ha ezeket a legeltetéstől nem tudjuk megőrizni. Ma pedig a tilos legeltetés sok vidéken már *erőszakos* legeltetéssé fajul. Ennek oka pedig a marha árának erős felszökkenéséből előállott nagy állatlétszám, a leromlott közlegelők, a kihágási büntetéspénzek békebeli alacsony-sága,**) egyes hatóságok közönye és egyes képviselő urak el-szólásai. Ezen legutóbbit — nehogy politikai vonatkoztatást gondoljon valaki a megjegyzésre — csak egy kis példával illusztrálom. Egy nagyobb terjedelmű, elhanyagolt, üres vágásterületnek a befá-sítását a megyebizottság végre elrendelte. A község — mely ezen területet a birtokostól legeltetési célra bérelte — a gazdasági bizottság határozatát a miniszterhez megfeleltette s azt további

*) Fel kellett volna az illetőt jelenteni.

Szerk.

**) Ezek már felemeltettek időközben, bár még mindig nem eléggé. Szerk.

legeltetésre kérte. A miniszter a felebbezést elutasította, minek következtében a birtokos sem volt hajlandó a területet bérbe adni. Mi történt? A község felkereste képviselőjét s a képviselő ur azt a tanácsot adta, hogy — miután az uradalmi védszemélyzet nem hajlandó az állatokat az erdőbe beengedni — „hajtsák be *erőszakkal* s legfeljebb majd megfizetik az esetleges kárt“.

De az igazság szempontjából meg kell nézni az érem másik oldalát is. A községnek kétszer annyi az állatállománya, mint a béke idejében volt; legelője pedig teljesen tönkre van téve. Hát ezekkel a közlegelőkkel már egyszer igazán kell valamit csinálni. *Ennek már itt a 13-ik órája!* Amint népünk hangulatát ismerem — pedig szeretek velők a gazdasági kérdésekről elbeszélgetni, sajnos, majdnem eredmény nélkül —, *a legeltetés kérdése náluk fontosabb még a birtokreformnál is* s az elégedetlenségnek egyik legnagyobb kuforrása! Hát a gazdasági felügyelő uraknak — tisztelet a kivételnek — egyszer már igazán kezükbe kellene venni a sétapálczát s tüzetesen bejárni a közlegelőket; tanácsaikkal, utbaigazításaikkal, terveikkel ellátni a népet s megfelelő javaslatokkal előállani az illetékes helyen. Valószínű, hogy véletlenség, de végzett sok hivatalos utaimban én soha gazdasági felügyelővel a falukon nem találkoztam. Lehet, hogy belső teendők nem engedték a kiszállásokat, de ennek a külső állapotok vallják nagy kárát.

Az erdei gazdálkozás — persze nagyjában — kihasználásból és újraerdősítésből áll. Az elsőhöz — mélyebb szakszerűségtől eltekintve — még a kontár is eredménnyel nyul hozzá. Azért én mindig az utóbbit tartottam fontosabb működésnek s valójában azt a kollégámat tiszteltem s becsültem, aki szép kulturákat produkált. Ma is úgy gondolkodom. De az e téreni munkálkodásnak, törekvésnek a mai időkben utját állja a romboláshoz szokott köz-erkölcs. Ennek pedig egyetlen ellenszere: a felügyelet s ellenőrzés s ezek legfontosabb része a *hatályos őrzés*.

Ennek a hatályos őrzésnek — a mai időkben — meglévő erdőőrzési személyzetünk nem tud megfelelni, mert eltűnt a tekintélye neki is. Őreink nagy része a háboru alatt fel volt mentve s lelkiülete békebeli szelidségen maradt. Viszont népünk félév-tizedig a háboru borzalmaiban ebből a szelidségből kivetkőzött s mondhatni oly indulatokkal tért haza, melyek a vért is gyermek-

játéknak nézik. Könnyen elképzelhető, hogy a két lélek közül melyik marad felül.

Mi volna tehát a segítség? A borzalmakhoz szokott lélekkel szemben hasonlót állítani s megszervezni — de mielőbb — az *erdőőrzési katonai osztályt*,*) legalább átmenetileg pár évre, míg közállapotaink a rendes mederbe visszatérnek. Ezt a csendőrség mintájára képzelem, az erdőterületekhez arányosan elosztva községenként, arra való figyelemmel, hogy kettesben portyázzanak s a területeket legalább hetenként 2—3-szor bejárassák. Kötelességük tisztán az őrzés lenne. Természetesen amellet mint közbiztonsági közegek mai nap a közerkölcs javítására is óriási hatással lennének. Osszes kötelmeikre pár heti tanfolyamon könnyen kioktathatók lennének. Ezen osztály fenntartása közadózásból lenne fedezendő, mert az erdők fenntartása közérdek s mert a közbiztonságot is szolgálná. Emellet természetesen minden birtokos szakőreit megtartaná.

Ezen alakulat sok minden törvény (mezőgazdasági, fegyver, vadászati, honvédelmi stb.) végrehajtását is ellenőrizné s a csendőrséget hathatósan segítené pl. nyomozásoknál, a pénzügyőrséget csempészetnél stb. Felállításával elhelyezéshez juthatnának a gyászos trianoni szerződés szerint leszerelendő s a jóságos Isten szabad ege alá kikerülő altisztjeink, tisztjeink egy része s általa a külső általános konszolidáció nagy lépésekkel haladna előre!

Az erdők fenntartásának egyik biztosítéka lenne tehát az őrzés javasolt rendezése; a másik elmaradhatlan biztosíték pedig a *központi ellenőrzés*.

Az adminisztratív központokban szigorú, de azért nem a kákán is csomót kereső, alapos *külső* gyakorlattal is rendelkező, a régi bürokratizmustól mentes, méltányos természetű ellenőrző egyénekre van szükség, akik folytonos szemlék útján győződnenek meg az állapotokról, ellenőriznék a törvény s rendeletek végrehajtását, *de nem az irodákban, hanem a szabadban*; megteremtenék a hivatalokban is az egyöntetűséget s az annyira fontos *egyszerűsítést*; értékes tapasztalataikkal hazatérve, alapot szolgáltatnának a valódi gyakorlati irányu gazdasági vezetéshez!

*) Mint *katonai* osztály a trianoni szerződésbe ütközik s ellenségeink által kifogásoltatnék. A dolog csak a csendőrség keretében lenne megoldható, mire nézve az Országos Erdészeti Egyesület tett is lépéseket a belügyminiszternél, eddig, sajnos, látható eredmény nélkül.

KÜLÖNFÉLÉK.

Halálozások. Chernelházi *Chernel* István min. tanácsos, a m. kir. madártani intézet igazgatója, múlt hó 20-án 57 éves korában elhunyt. Halála nagy veszteséget jelent a magyar ornithológiára. Magyarország madarai című, kétkötetes, 1899-ben a földmivelésügyi minisztérium kiadásában megjelent nagy műve révén a madártan terén méltán a magyar Brehm-nek nevezhetjük.

Dezsényi Gyula, a Salgótarjáni Kőszénbánya R.-T. igazgatója, továbbá *Kögl* Árpád m. kir. főerdőtanácsos, kir. erdőfelügyelő (Szombathely), az Országos Erdészeti Egyesület rendes tagjai elhunytak.

Béke hamvaikra!

Személyi hírek. A kormányzó őfőméltósága *Szokolóczy* József miniszteri tanácsosnak nyugalomba vonulása alkalmából hasznos és fáradhatlan szolgálataiért elismerését fejezte ki.

Állandó nyugalomba vonult: *Székely* Mózes m. kir. főerdőtanácsos, volt dévai kir. erdőfelügyelő.

Ideiglenes nyugalomba helyeztetett: *Simonffy* Ákos kir. erdőfelügyelő.

Lux Zoltán az Esterházy hercegi hitbizomány erdőmérnökévé neveztetett ki Esterházára.

Az erdészeti technika országos kérdéseiről tartott *Kaán* Károly h. államtitkár folyó hó 4-én a Magyar Mérnökök és Építészek Nemzeti Szövetségének közgyűlésén nagy közönség jelenlétében állandó érdeklődéssel és osztatlan tetszéssel fogadott felolvasást, melyet az Erdészeti Lapok legközelebbi számában egész terjedelemben közölni fogunk.

Gondoskodás az erdők védelméről. Az utóbbi években a külső erdészeti hivataloktól, valamint egyes vármegyék gazdasági egyesületeitől és erdőbirtokosoktól sűrűn érkeznek a földmivelésügyi miniszterhez jelentések és panaszok arról, hogy az ország úgy is nagyon megapadt erdőállományában a forradalmak és kommunizmus folytán erkölceiben megromlott nép részéről, az erdőt őrző személyzet által ezidőszert meg nem akadályozható oly mérvű falopások és károsítások történnek, amelyek az erdők fenntartását sok helyen komolyan veszélyeztetik.

A földmivelésügyi kormány az egyes bejelentett konkrét esetekből kifolyólag már több ízben felkérte a belügyi és honvédelmi minisztert megfelelő karhatalom kirendelése végett és a belügyminisztert még arra is, hogy az erdei kihágási és erdőrendészeti áthágási ügyek kellő módon való letárgyalásának és a marasztaló ítéletek gyors és szigorú végrehajtásának biztosítása érdekében a járási főszolgabírákat megfelelően utasítsa.

Ujabbán a földmivelésügyi kormány, az Országos Erdészeti Egyesület javaslatára, megkereste a belügyminisztert, hogy a csendőrség általános irányu utasítást nyerjen arra, hogy figyelmét az elharapódzott fatolvajlásokra és egyéb erdei károztatásokra (tilosban való legeltetés, erdei tüzek gerjesztése stb.) is fokozott mértékben kiterjessze és az erdei kihágók üldözése, kinyomozása és feljelentése körüli teendőkben, az erdőőri személyzetet hathatósan támogassa.

Széleskörű rendelkezéseket tett továbbá a földmivelésügyi kormány még a múlt év folyamán az erdei tüzesetek meggátolása érdekében is és ebből kifolyólag valamennyi törvényhatóság közigazgatási bizottságának gazdasági albizottsága, az illetékes kir. erdőfelügyelőségekkel egyetértőleg, a szükséges intézkedéseket meg is tette. D.

A vasuti tarifák nagymérvű emelése ellen az Országos Erdészeti Egyesület is tiltakozott a kereskedelemügyi minisztériumban. Az érdekelttség határozott fellépésének annyit sikerült elérni, hogy a rönkfa, bányafa és tűzifa tervezett átsorolása magasabb tarifaosztályba elmaradt, ellenben az általános tarifaemelés ezekre is kiterjed.

Fűrészelt fa, telített fák, hordófa, faszén a *B* osztályból az *A* osztályba, vasuti talpfa, kérges deszkák, cellulózefa, faburkolatkoczkák a *C* osztályból a *B* osztályba soroztattak át. Az 1:5 *m*-nél hosszabb rönkfa marad a *B* osztályban, bányákhoz czimzett rönkfa és szél-deszkák, a tűzifa (utóbbi 250 *km*-ig) a *C* osztályban, tűzifa 250 *km*-en túl az I. kivételes díjszabás alá esik.

Végeredményben a szállítási költség óriási mértékben emelkedik s vele természetesen az általános drágaság is.

A városi erdőtisztek besorozása fizetési osztályokba a városok fejlesztéséről szóló 1912. évi LVIII. t.-cz. módosításáról

a legutóbb feloszlott nemzetgyűlés elé terjesztett 459. sz. törvényjavaslatban rendkívül sérelmesen történt, tanubizonyságául annak, hogy az egyes miniszteriumok között a szükséges *előzetes* érintkezés a benyújtandó törvényjavaslatok tárgyában nincs meg a kellő mértékben s hogy a belügyminiszteriumban az erdőtiszték minősítése, a városi erdőbirtokok jelentősége és a szokásos erdőtisztai czimek tekintetében tájékozva nincsenek. A tervezet szerint, amely a városi erdők élén csak „erdőmestert” ismer, ez az állás törvényhatósági joggal felruházott városokban is csak a VIII. fizetési osztályba volt sorolva, holott más műszaki minősítéssel bíró állások (főmérnök) a VI. fizetési osztályba. Az „erdőmester” után jött a merőben szokatlanul hangzó I. oszt. és II. oszt. erdőlist, végül a XI. fiz. osztályban, amely az állami szolgálatban az erdőmérnökökre nézve már nincsen érvényben, a segéderdőlist. Rendezett tanácsú városokban az erdőmester a IX. fizetési osztályba van sorozva, I. oszt. erdőlist a X.-be, II. oszt. a XI.-be.

Az Országos Erdészeti Egyesület, mihelyt értesülést szerzett erről a törvényjavaslatról, azonnal a nemzetgyűléshez fordult és a városi erdőmérnöki kar részére a többi műszaki képzettségű tisztviselőkkel egyenlő rangsorozást követelt. A törvényjavaslat tárgyalására már nem került a sor, e helyett a kormány 1922. évi 2140. M. E. sz. alatt rendeletet adott ki ugyanabban az ügyben, amely ugyan a törvényhatósági joggal felruházott városokban az erdőmestert a VII. osztályba tolja fel, egyébiránt azonban az említett sérelmeket nem orvosolja. Kedvező körülménynek tekinthető, hogy egyelőre csak rendeletnek s nem törvénynek módosítását kell szorgalmazni.

Az 1921. évi magtermés Debreczen város erdőbirtokain egészben véve kedvező volt.

Jó termést adott a tölgy-, szil-, hárs-, celtis-, gledics- és bálványfa.

Közepes termés volt a kőris-, nyír-, mezei juhar és diófákon.

Gyenge termést adott az ákác, sophora, korai juhar, vadalma, vadvörte.

A sorrend a természet törvénye szerint igazodik és teljesen fordítottja az előző (1920.) évinek; vagyis, amely fánem az előző

évben gazdag termést adtak, azok a folyó évben majdnem meddők maradtak és vizsont.

A *tölgy* (*Qu. pedunculata*) makktermése nyolcz év óta most volt általános, s a makk az abnormis időjárás mellett is szépen fejlett úgy, hogy a beérett termésnek 0.3 része kiválóan nagyszemű, melyből 150 makk ad egy *kg*-ot, 0.5 része normális, melyből 200 makk ad egy *kg*-ot és csak 0.2 része apró, melyből 300 makk ad egy *kg*-ot. Kísérlet céljából a központi csemetekertben mind a három minőségből külön-külön egy-egy ágyás bevetetett, hogy az abból származó csemeték minőségében és fejlődésében a különbségek megállapíttassanak és a szerzett tapasztalati adatok a gyakorlatban felhasználhatók legyenek.

Hogy a makktermés nyolcz év óta csak most volt általános, ennek okát (a pár évi késői fagytól eltekintve) abban találom, hogy az 1914. évben a hernyórágás óriási mértékben általánosan fellépett és az 1915. évben hasonló mértékben megismétlődött. A hernyórágást követte az új zsege lombozaton a lisztharmat veszedelme, s e nagymérvű kettős veszedelem után az összes tölgyesekben nemcsak a virágzás semmisült meg, hanem az élőfák nagy tömegei kezdtek az 1916. és 1917. évben kiszáradni.

Tájékoztul említem, hogy a város mellett fekvő Nagyerdőnek 1000 kat. holdnyi idős (80—110 éves) tölgyállományában az élőfáknak mintegy 10%-a szórtan és csoportosan teljesen kiszáradt és mintegy 10%-a csucsszáradttá vált. A pusztulást az 1917. évben az erdészeti kísérleti állomás nagyérdemű vezetője is tanulmány tárgyává tette.

A hernyórágás és lisztharmat kapcsolatos fellépése, ha nem is ily pusztítólag, de elég jelentékeny módon ismétlődött az 1920. évig; míg az 1921. évben a hernyó csak szórványos és csekély mértékű volt; a lisztharmat pedig az abnormális hőség és szárazság miatt alig terjedhetett, ugyannyira, hogy a csemetekerti vetésekben károsítólag sehol sem lépett fel és a tölgy-sarjakon is csak a juliusi esőzés után szaporodott el, főleg árnyas helyeken.

Ilymódon a virágzást az 1921. évben lényegesen semmi sem akadályozta, s hogy ebből a termés az abnormis időjárás mellett is sikerült, annak köszönhető, hogy nagyobb mérvű késői

fagy nem volt és a makkfejlődést a júniusi — később az augusztusi — esők előmozdították.

A tölgyсарjak már 14 éves koron túl szép termést hoztak, s kifejlett makktermés találtatott pár helyen a 3 (három) éves tölgyсарjakon is.

Az ákác a hőséget és szárazságot nagyon megsínylette; a mag nagyobb része fejletlen, apró.

A többi magvak fejlettsége és jósága rendes.

Az állami erdőhivatal a tervezett városi erdőtelepítéseket és csemetekerti vetéseket majdnem kizárólag a termés begyűjtésével biztosította.

Begyűjtetett:

tölgymakk	326.500 kg	vadalma	250 kg
szilmag	60 "	hársmag	320 "
gledicsmag	35 "	celtismag	117 "
bálványfamag	73 "	nyirmag	104 "
amerikai dió	650 "	hazai dió (vásárlás)	138 "
ákác	140 "	korai juhar	36 "
sophora	300 "	vadkörte	287 "

Az amerikai kőris (250 kg), fekete fenyő (16 kg) és sima fenyő (2 kg) csere útján tölgy- és mezei juharmagért szereztetett be.

A tölgymakkból házi szükségletre felhasználtatott 2326 q és pedig:

a) *Régi tarvágások felújítására* és elsilányodott mezőgazdasági földekből az erdőhöz csatolt területek beerdősítésére, mezőgazdasági köztes használattal kapcsolatban 1'20—1'60 cm. sortávolságot alkalmazva, mintegy 1000 kat. hold területen 1556 q.

b) *Kitisztított gyér tölgyesek alételepítésére* mintegy 350 kat. hold területen 300 q.

c) *A városi csemetekertek bevetésére* 60.000 m² területen 180 q.

d) *Megkezdett, de fagy miatt félben maradt vetések befejezésére* 290 q.

A tervezett őszi vetéseket a váratlanul korán beállt erős és tartós fagy miatt elvégezni nem lehetett és a begyűjtött magkészletek jelentékeny része tárolva maradt.

Minthogy az előző évi tapasztalatok azt mutatták, hogy az itteni éghajlati viszonyok közt csak az őszi makkvetéstől várható

teljes siker, a tárolt felesleg értékesítéséről sürgősen kellett a városnak gondoskodni.

Eladatott — tulnyomólag erdősítési czélokra — (legnagyobb tételben december 6-án a kőszegi magpergetőnek távirati ajánlatra) 939 q.

Az eladási ár mázsánként 1000—1800 korona, összesen 1,400.000 korona; s mivel az egész gyűjtési költség (az erdőtelepítők rekompenzációs gyűjtésének munkadíját is számítva) mintegy 400.000 koronát tesz, a makkgyűjtésből a város tiszta haszna készpénzben kereken 1,000.000 korona.

A fent felsorolt többi fanemek begyűjtött magja a városi csemetekertek vetéséhez használtatott és használtatik fel. A *diómagvak* nagy része kevert állományok létesítéséhez és főbb nyiladékok szegélyezéséhez erdei vetésre is használtatott; mert tapasztalati tény, hogy a diófélék — éppen úgy mint a tölgy — az átültetést nagyon megsínylik; s a diónál is az erdei vetés olcsóbb és sikeresebb, mint a csemeteültetés. *Bodor Gyula.*

Az Országos Földbirtokrendező Biróságnak az erdészetet érdeklő ítélete. Viola István és társai diósjenői lakosok azt kérték az Országos Földbirtokrendező Biróságtól, hogy özvegy Sváb Sándorné Diósjenő község határában fekvő birtokának egy részét közlegelő czéljaira való megváltásra engedélyezze. Az Országos Földbirtokrendező Biróság az 1922. évi január hó 17-én tartott tanácsülésében 10052/921. számú ítéletével a kérelmet elutasította, a többek között azzal a megokolással, mert az igényelt terület úgy az erdők törzskönyvében, mint a kataszterben erdőként van nyilvántartva, tehát ezek a területek a törvény 83. §-a értelmében nem tartoznak az 1920 : XXXVI. t.-cz. hatálya alá.

Együttal az Országos Földbirtokrendező Biróság kimondotta, hogy ez az ítélet nem zárja utját annak, hogy a Diósjenő községben esetleg jelentkező más, az 1920 : XXXVI. t.-cz. rendelkezései szerint figyelembe vehető, közczélokat szolgáló kérelmek ettől az ügytől függetlenül és a törvény rendelkezéseinek megfelelően felszerelt kérvények alapján el ne bíraltassanak, —s.

Közlegelők szaporításának kérdése a birtokrendezéssel kapcsolatosan. Buday Barna gazdasági főtanácsos, a „Köztelek” szerkesztője, lapjának egyik legutóbbi számában „Birtok-

rendezés" czim alatt a birtokreform végrehajtásával foglalkozik, s ennek során elismerőleg nyilatkozik az Országos Földbirtokrendező Biróságról, mint olyan szervezetről, amely hivatása magaslátán áll, s amely a földbirtoktörvénynek a közérdektől áthatott, elfogulatlan végrehajtását a lehető legjobban biztosítja. Szerinte legfeljebb az iránt merülhetnek fel észrevételek, hogy vajjon ez a bíróság a gyakorlati élettől való elzárkozottságában képes-e arra, hogy a felmerülő magánkörülményeket, a helyi viszonyokat és a gazdasági célszerűséget kellően mérlegelje, s vajjon nem hiányzik-e a bíróságban a szükséges életismeret.

Szerinte erre nézve mindenkit megnyugtathat az a körülmény, hogy az O. F. B. nemcsak a törvény szakaszait alkalmazza igazságosan, hanem szakaszokba nem foglalható méltányosság szellemében is dolgozik. Az ilyen eljárásból meríti a bíróság azt az értékes képességet, hogy az eleven élethez hozzáigazodhatik.

A földreformtörvény végrehajtásából azonban *Buday Barna* szerint hiányzik a tervszerűség. A törvény célja a helyesebb birtokmegoszlás, ezzel szemben a végrehajtás nem egyéb egy nagyarányu birtokfeldaraboló tevékenységnél. Céltudatos gazdasági politika nélkül tisztán a szociális politika érvényesülésével jó eredményt elérni nem lehet. Tisztában kell lenni azzal, hogy alakul ki az ország mezőgazdasági térképe, s ennek milyen kialakítására kell törekednünk.

Több kérdést vet fel, melyeknek megoldása szerinte igen meggondolandó. Minket főleg a közlegelők szaporításáról szóló fejtegetése érdekel közelebről, annál is inkább, mert a mezőgazdasági érdekek hivatott képviselőjének véleményét tükrözik vissza. Erre vonatkozólag a következőket mondja:

„Meggondolandó az is, hogy a közlegelők szaporítására irányuló törekvés kielégítése mily mértékig felel meg a való közérdeknek. Állatállományunk mai konjunkturális természetére hiba volna rászabni hosszú időre szóló közlegelőmentét. A legelőterületek sürgetett szaporítása mindenesetre a legelőgazdálkodás kezdetleges állapotába való visszaesést jelentené; a haladást ezzel szemben a meglevő legelők jókarbantartásában és a takarmánynövények szántóföldi termesztésében kell keresnünk. *Nem elég tehát azt tudni, hogy bizonyos községben a meglevő állatlétszám mellett*

szükség van a közlegelőterület gyarapítására. Azt kell tudni, vajjon jókarban tartják-e a meglevő közlegelőt, mert a rossz legelőkihasználáson területgyarapítással segíteni közgazdasági képtelenség."

Mindezekért szükségesnek tartaná, hogy az O. F. B. hallgassa meg időnként a gyakorlati élet hivatott tényezőit, hogy működésénél az összes közérdekű szempontokat figyelembe részesíthesse. *M.*

Tájékoztatás az 1921 : XXVIII. t.-cz. helyes alkalmazása kérdésében. Az Erdészeti Lapok 1921. évi augusztus hó 15-én megjelent füzetében ismertetett, a pénzbüntetések felemeléséről szóló 1921 : XXVIII. t.-cz. 12. §-a, az e törvény életbelépésekor folyamatban levő ügyekre vonatkozólag a Btk. 2. §-ára utal, mely szerint: „ha a cselekmény elkövetésétől az ítélelhozásig terjedő időközben egymástól különböző törvények, gyakorlat vagy szabályok léptek hatályba, ezek közül a legenyhébb intézkedés alkalmazandó”.

Egy erdőrendészeti áthágási esetből kifolyólag a m. kir. földmivelésügyi miniszter felvilágosításért fordult a m. kir. igazságügyi miniszterhez arra nézve, hogy a II. foku ítélelhozatalnál az az 1879 : XXXI. t.-cz.-ben megállapított pénzbüntetés szolgál-e alapul, avagy pedig már az 1921 : XXVIII. t.-cz. szerint felemelt pénzbüntetés, illetőleg annak a legkisebb összege alkalmazandó-e, vagyis a Btk. 2. §-ában említett ítélet alatt az I. fokon, avagy a végső fokon hozott ítélet értendő?

A m. kir. igazságügyminiszter részéről adott válasz szerint a Btk. 2. §-ában említett „ítélelhozás” alatt nem az I. foku ítéletet hanem az ügy érdemében hozott utolsó jogerőre emelkedett véghatározatot, ítéletet, esetleg végzést kell érteni.

Ezek szerint az erdőrendészeti áthágások elbirálásánál két törvény hasonlítandó össze: az 1879 : XXXI. t.-cz.-nek az áthágás elkövetésekor hatályban volt rendelkezései és az áthágási ügy jogerős befejezése előtt hatályba lépett 1921 : XXVIII. t.-cz. rendelkezései. Minthogy pedig ez utóbbi törvény 4. §-ának 3-ik bekezdése az erdőrendészeti áthágások pénzbüntetéseinek legkisebb és legmagasabb mértékét a tizszeresre emeli, tehát az eddigi jogszabályoknál kétségtelenül súlyosabb rendelkezéseket tartalmaz, ennél fogva az ezen törvény életbelépése előtt elkövetett erdőrendészeti áthágások

elbírálásánál nem az 1921 : XXVIII. t.-cz. 4. §-ának szigorubb, hanem az erdőtörvénynek enyhébb rendelkezését kell alkalmazni. (Weh.)

Az alföldi erdőtelepítési szaktanács első ülése. A földmivelésügyi miniszter 149424/921. sz. rendeletével megszervezett alföldi erdőtelepítési szaktanács 1922. február hó 24-én tartotta első rendes ülését Kaán Károly h. államtitkár elnökle alatt.

Már az ülés tárgysorozata élénk tanuságot tett arról, hogy az alföldi erdőtelepítés problémája mily életbevágó, fontos kérdéseket vetett felszínre. Az alföldi talajvizmegfigyelő szolgálat mikénti szervezése, az alföldfásítással kapcsolatos erdészeti szakirodalom érdekében teendő intézkedések, az alföldi erdőtelepítés érdekében kifejtendő propagandának a szabadoktatási előadások és tanfolyamok szervezetébe való bekapcsolása, az ökológiai ismereteknek az alföldi erdőtelepítési szolgálat körében való intézményes érvényesítése, az állami erdei csemetekiszolgáltatásnak a gyakorlat követelményeinek megfelelő szabályozása és az erdészeti kísérleteknek az alföldi erdőtelepítési szolgálat keretében tervezett mikénti végrehajtása volt ezuttal a tárgyalás anyaga.

Mindezek a kérdések élénk eszmecserét váltottak ki, melynek alapján a talajvizmegfigyelés, a csemetekiszolgáltatás és az erdészeti kísérletek végrehajtása tekintetében végleges megállapodás történt, az erdészeti szakirodalom és az ökológiai ismeretek tekintetében szükséges intézkedések megindultak, az alföldi erdőtelepítési szolgálatnak a szabadoktatás országos mozgalmába való beillesztése ügyében pedig javasolta a szaktanács, hogy a földmivelésügyi miniszter a közoktatásügyi miniszterhez átiratot intézzon.

Ez a rövid áttekintés reményt nyújt arra, hogy közgazdaságunk az alföldi erdőtelepítési szaktanácsban oly szervvel gazdagodott, mely a gyakorlatot a tudománnyal kapcsolja össze s így hozzá fog járulni ahhoz, hogy az alföldi gazdasági és kulturális viszonyok számos vonatkozásban fejleszthetők és emelhetők legyenek. (P.)

Muzsnay Géza Erdőrendezéstana az Országos Erdészeti Egyesületnél megrendelhető. Ára egyesületi tagoknak és főiskolai hallgatóknak 50 K, másoknak 60 K. Csomagolási és postaköltség czimén ezenfelül 20 K küldendő be.

Köszönetnyilvánítás. A földmivelésügyi miniszter *Nagy Mihály* okleveles erdőmérnök, dunaföldvári gőzmalomtulajdonosnak azon hazafias áldozatkészségeért, amellyel a m. kir. bányászati és erdészeti főiskola mellett működő menza részére három zsák nullás lisztet adományozott, köszönetét nyilvánította.

Az erdőőri jelvények új ára. A földmivelésügyi miniszter a felesketett erdőőrök által viselendő erdőőri jelvények árát az eddigi 2 korona helyett, darabonként 50 (ötven) koronában állapította meg.

HIVATALOS KÖZLEMÉNYEK.

I.

A m. kir. erdészeti kísérleti állomás szervezeti szabályzata.

I. Cél és állomáshely.

82753/1921/I/A/4..szám. — A m. kir. erdészeti kísérleti állomás célja az erdőgazdaság körében felmerülő kérdéseknek gyakorlati és tudományos kutatásokon és kísérleteken alapuló megoldása.

Az állomás székhelye ezidőszereint a m. kir. erdőmérnöki főiskola székhelye.

II. Szolgálati viszony, vezetés.

A m. kir. erdészeti kísérleti állomás közvetlenül a m. kir. földmivelésügyi minisztérium fennhatósága alatt áll. Vezetőjét a m. kir. földmivelésügyi miniszter jelöli ki.

III. Személyzet.

Az állomás személyzete a vezetőből, az állomáshoz beosztott okleveles erdőmérnökökből, szakképzett erdészeti altisztekből és a szükséges segédszemélyzetből áll.

A tisztiszemélyzet kinevezését, illetőleg beosztását a m. kir. földmivelésügyi miniszter eszközli, az altiszteket és a segédszemélyzetet pedig a földmivelésügyi miniszter felhatalmazása alapján a kísérleti állomás vezetője nevezi ki, illetőleg fogadja fel.

Megokolt esetekben a m. kir. földmivelésügyi miniszter — az állomás vezetőjének javaslatára — kiegészítő személyzetet bocsát az állomás rendelkezésére.

IV. Az erdőmérnöki főiskola személyzetének közreműködése.

A kísérleti állomás működése elsősorban a saját kezdeményezésén alapuló, valamint a m. kir. földmivelésügyi minisztérium által elrendelt munkálatok és kísérletek keresztülvitelére terjed. Ezenkívül a m. kir. bányamérnöki és erdőmérnöki főiskola erdőmérnöki osztályának tanárai (magántanárai, adjunktusai, asszis-

tensei) és a kísérleti állomás tisztviselői is kezdeményezhetnek a kísérletügyi körébe vágó munkát, amelyeket a VII. fejezet értelmében az évi munkatervben tárgyalni kell.

Az erdészeti kísérleti állomás a főiskola erdőmérnöki osztályának személyzetével közvetlen érintkezésben áll s annak közreműködését, vagy szakvéleményét bármikor kikérheti. Az erdőmérnöki főiskola tanárainak — a tanári és a kísérletügyi munkásság okszerű összegyeztetése érdekében — amennyiben tanszékük tárgyköre azt megengedi, a kísérleti állomás tevékenységében részt kell venniök.

A kísérleti állomás munkájában résztvevő tanár, stb. az ebből a működéséből folyólag szükséges levelezést, az állomás ügykezelésében önállóan végzi.

V. Az állami ellátásban levő és a kincstári erdőgazdaságok közreműködése.

Az állami ellátásban levő és a kincstári erdőkben a földmivelésügyi minisztérium által jóváhagyott munkaterv értelmében és a kísérleti állomás utmutatása szerint végzendő kísérleteket az egyes erdőgazdaságok tisztviselői végzik. Ennek mikénti végrehajtása tekintetében rendszerint az illetékes hivatalfőnök, jelentősebb esetben a m. kir. földmivelésügyi miniszter határoz.

VI. Magán-erdőgazdaságok közreműködése.

A kísérletügyi sikere érdekében kívánatos, hogy a kísérletügyi tevékenység lehetőleg az ország minden erdőgazdaságára kiterjedjék. Ezért ez a tevékenység nem nélkülözheti a magán-erdőgazdaságok közreműködését sem.

A magánerdőbirtokokon tervezett kísérletek ügyében az állomás elsősorban kikéri a tulajdonos engedélyét, jelentősebb esetben a földmivelésügyi minisztérium útján; ha az engedélyt megkapta, érintkezésbe lép az uradalom vezetőségével s azután az uradalom által kijelölt erdőtiszttel közös megállapodás útján határozza meg a teljesítendő kísérletek kiviteli módzatait.

VII. A m. kir. erdészeti kísérleti állomás vezetőjének hatásköre és személyzetének köteleességei.

Az állomás vezetőjének hatásköre:

a) Az erdészeti kísérleti állomás közvetlen vezetése.

b) Az évi munkaterv és költségvetés összeállítása és felterjesztése.

A munkaterv és költségvetés összeállítása céljából az állomás vezetője minden év október havában felkéri a főiskola erdőmérnöki osztályának tanárait a tervbevett munkák és azok költségeinek bejelentésére; ezeket a tervezett munkálatokban résztvevőkkel megtárgyalja s a megállapodások alapján a munkatervet és a költségvetést november hó folyamán felterjeszti a m. kir. földmivelésügyi minisztériumhoz.

c) A jóváhagyott munkaterv keresztülvitele és a jóváhagyott költségvetés keretén belül felmerülő kiadások utalványozása, illetőleg fedezése.

Az állomás vezetője a jóváhagyott munkaterv és költségvetés megfelelő tételeit közli az érdekelt tanárokkal, illetőleg a munkálat végrehajtásával megbízott tisztviselőkkel;

d) A jóváhagyott munkaterv végrehajtásának nyilvántartása.

e) Az erdészeti kísérleti állomás képviselője, levelezés az erdőgazdaságokkal, erdőbirtokosokkal, külföldi erdészeti állomásokkal stb.

f) A kísérleti állomás személyzetének segélyezésére vagy jutalmazására vonatkozó javaslattevével.

g) A költségvetésileg engedélyezett összegek utalványozása.

h) A költségvetési hitelből fedezhető leltári tárgyak beszerzése.

i) Az állomás folyóiratának, az „Erdészeti Kísérletek”-nek szerkesztése.

A kísérleti állomás személyzetének kötelessége az állomás munkájában való részvétel és segédkezés, illetőleg a rájuk bízott munkák végrehajtása.

VIII. Költségek, számadás.

Az erdészeti kísérleti állomás szorosan vett kísérletügyi költségei az állomás költségvetési hitelét terhelik.

A kincstári erdőkben végzett kísérletek mindazon költségei, amelyek a rendes erdőgazdaság keretén belül maradnak, az illető erdőgazdaságot terhelik. Ezért a munkaterv jóváhagyása után az ilyen munkálatoknál felmerülő költségekről az állomás kellő időben értesíti az illető erdőgazdaságot, hogy az a szükséges fedezetről saját költségvetési előirányzatának összeállításával gondoskodhasson.

A kincstári erdőkben végzett olyan munkák költségei azonban, amelyek a rendes erdőgazdasági teendőkön kívül esnek és különlegesen a kísérletügy érdekében merülnek fel, a kísérleti állomás költségvetési hitelét terhelik.

A kísérletügy érdekében kiránduló kincstári erdőtisztek és altisztek által a fennálló utazási szabályok értelmében felszámítható utazási költségeket az erdőgazdaságok saját hitelük terhére folyósítják.

Az erdészeti kísérleti állomás költségvetésébe a következő kiadásokat kell előirányozni:

1. Személyi járandóságok:

a) a kísérleti állomás személyzetének összes járandóságai;

b) a kísérleti állomás vezetőjének évi tiszteletdíja;

c) jutalmak és segélyek.

A kísérleti állomás vezetőjének tiszteletdíját a földmívelésügyi miniszter állapítja meg s az ő hatáskörébe tartozik a jutalmak és segélyek engedélyezése is.

2. Dologi kiadások:

a) a kísérleti állomás felszerelési költségei;

b) az állomás elhelyezési költségei;

c) egyéb dologi kiadások, ideértve a kísérleti állomás folyóiratának, az „Erdészeti Kísérletek”-nek összes költségeit, valamint azoknak a kísérleteknek dologi kiadásait is, amelyek nem kincstári erdőkben végeztek.

A kísérleti állomás alkalmazottjainak, valamint az erdőmérnöki főiskola és az államerdészet személyzetének kísérleti ügyekben történt kiküldetése alkalmával, az államerdészeti alkalmazottakat megillető szabályszerű napidíjak és egyéb utazási költségek járnak.

IX. Kísérleti területek kijelölése.

A kísérleti területek kijelölését a kísérleti állomás az illető erdőgazdasággal egyetértően végzi. Vitás esetekben a m. kir. földmivelésügyi miniszter dönt.

A kísérleti területek épségben maradásáért azok az erdőmérnökök, illetőleg erdészeti altisztek felelősek, akiknek kerületében a kísérleti terület fekszik, illetőleg akiknek a kísérleti területet az állomás megőrzés végett átadta.

Magánerdőbirtokon létesíteni szándékolt kísérleti területekre nézve a kísérleti állomás az illető erdőbirtokossal lép érintkezésbe.

X. Az erdészeti kísérletügy iránya.

Az erdészeti kísérleti állomás tevékenységét elsősorban az erdőgazdaság gyakorlati vonatkozású kérdéseire kell kiterjeszteni.

Az állomás fenntartja, illetőleg keresi a rokontudományos körökkel s különösen azokkal az intézetekkel és személyekkel való érintkezést, akik az erdészeti tudományokba vágó ügyekkel és tanulmányokkal foglalkoznak.

Az állomás gondoskodik az erdészeti kísérletügy körébe vágó tanulmányok és kutatások közzétételéről s e végből kiadja az 1898-ban megindított „Erdészeti Kísérletek”-et.

A kísérleti állomás ügykörében végzett kutatások eredményeit elsősorban a kísérleti állomás folyóiratában kell közzétenni.

XI. Ügykezelés.

Az erdészeti kísérleti állomás mindennemű levelezését saját pecsétje alatt hivatalból teljesíti s iktatójában tartja nyilván.

Budapest, 1921. évi december hó.

Mayer s. k.

m. kir. földmivelésügyi miniszter.

II.

**A m. kir. földmivelésügyi miniszter 1922. évi február hó 7-én 547/1/A/4. szám alatt kelt rendelete az erdőri és vadóri szakvizsgadíjak fel-
emelése tárgyában.**

Értesitem, hogy az erdőörök szakvizsgája ügyében 1880. évi 25347. F. M. szám alatt kiadott „Utasítás” 5. §-ában megállapított 10 korona vizsgadíjat a változott viszonyok következtében a belügyminiszter urral egyetértőleg az erdőri és vadóri iskoláknál fizetendő vizsgadíj mértékére, vagyis 25 koronára emelem fel.

Ugyanekkora vizsgadíjat kell beszedni a vadóri vizsgára jelentkezőktől is. Felhívom, hogy erről az érdekelteket annak idején értesítse.

A miniszter helyett:

Kaán s. k.

h. államtitkár.

22 22 22

Az Országos Erdészeti Egyesület pénztáránál teljesített befizetések 1922. évi február hóban.

A rövidítések magyarázata:

Az ákácza monografiája	Am.	Hazánk házi faipara (Gaul Károly)	H. F.
Alapítványi kamat	ak.	Hirdetési díj az E. L.-ban	hd.
Alapítványi tőketörlesztés	att.	Hirsch Istvánné, szül. Kraft Anna segélyalapítvány	H. I. a.
Alapítványi tőkekiegészítés	attkg.	Hozzájárulás	Hj.
Altiszti segélyalap	Asa.	Időközi kamatok (takarékpénztári)	ik.
Átfutó bevétel	áb.	Készpénzalapítvány	k. a.
Báró Bánffy-D.-alapítvány	BBa.	Külföldi fanemek tenyésztése	Kft.
Bedő-Albert-alapítvány	BAA.	Lakbér	lb.
Bükküzifa romlása stb.	Btr.	Lapdíj (Erd. Lapok)	ld.
Egyéb bevétel	Egy.	Legelő-erdők berendezése	M. L.
Erdészeti Lapok egyes fizetési	EL.	Magyar Erdészeti Oklevéltár	EOT.
Erdészeti rendelekek tára	Ert.	Népszerű növénytan	N. Nvt.
Erdészeti zsebnaptár	Npt.	Nyugdíjalap	Ny. a.
Erdőműveléstan	Em.	Perköltség	Prk.
Erdőrendezéstan (Bel.)	Rz.	Postaköltség	pk.
Erdőrendezéstan (Muzsray)	Rm.	Rendkívüli bevétel	rb.
Erzsébet- királyné-alapítvány	E. a.	Szantner-Gyula-alap	Sza.
Értékpapírok kamatái	Ék.	Tagsági díj	td.
A fenyőfélék fájának összehasonlító szövevénye	Fösz.	Tangens-táblázatok	Tt.
Fából készült czukor és alkohol	Fcza.	Gr. Tisza-Lajos-alapítvány	TLa.
Fatömegtáblák	Ftb.	Wagner-Károly-alapítvány	WKa.
I. Ferencz-József-alapítvány	I. F. J. a.	Üzemtervi nyomtatványok	üz.
Goldmann Henrik alap.	GHa.	Üzemköltségek	ük.

Asztalosok anyagraktára ld. 160.—.

Bernrieder János hd. 137.—. Békéscsabai kirend. npt. 360.—. Buchalla
Jenő td. 100.—. Braxatoris Zoltán td. 60.—. Borsiczky Ottó td. 200.—. Bedő
Béla lb. 2850.—, ük. 780.—. Burián Jenő ld. 60.—. Bokor Rezső td. 60.—, pk.
35.—, könyvek 235.—. Balogh József npt. 160.—, pk. 20.—. Banész János td.
120.—. Beyer Jenő üz. 27.50. Bogár Pál td. 60.—. Balogh Ernő td. 60.—.
döbrétei Babos István K. a. 500.—.

Czillinger János lb. 855.—, ük. 234.—. Csobánkai gazd. üz. 63.50.
Czuczay József ld. 50.—. Csutak Álmos K. a. 500.—. Cseleji József td. 60.—.

Dobozi urad. ld. 160.—. Dolenszky Károly td. 60.—.

Érczhegyi Géza lb. 812.50, ük. 162.50. Egri állampénztár hd. 183.40.
gróf Esterházy Pál urad. ld. 120.—. hg. Esterházy dörföldi erdg. ld. 120.—.
Egyed György hd. 74.—. gróf Esterházy Sándor erdhiv. ld. 160.—, npt. 80.—,
pk. 10.—. Egry Károly könyvek 250.—. Egri főkáptalan Kakieg. 1600.—. gróf
Esterházy hitb. erdhiv. üz. 435.—.

dr. Fekete György lb. 342.—, ük. 93.60. Ferenczy Ferencz td. 60.—.
Fotenbacher Károly ld. 160.—. Fail Ernő üz. 27.50, Em. 100.—, td. 60.—.
Földmiv. min. hd. 1684.—.

Gerstbrein József td. 80.—. ifj. Gschwindt Rezső td. 60.—. Gödöllői erdhiv.
Kakieg. 1600.—. Gáthy Fülöp td. 120.—. Gelénesi v. urb. I. F. J. a. 1289.05.

Hauser Margit lb. 380.—, ük. 104.—. Hrabovecz Gyula td. 60.—. Horváth
Sándor (pécsi) td. 60.—. Hyna Ottó td. 120.—. ifj. Hajdu János td. 60.—. Herczeg-
primási főerdhiv. npt. 900.—. Hyross András ld. 160.—. Horváth Gyula ld.
40.—. Hugyecz Gyula üz. 27.50, td. 60.—. Horváth Kálmán könyv. 573.—, áb. 75.—

Incze Mária lb. 332.50, ük. 91.—. Izsák község I. F. J. a. 1076.—. Imrik
Zoltán td. 120.—, könyvek 386.—. Irinyi Aurél td. 200.—. Illés Vidor td. 60.—.

Jászberényi Redemtus I. F. J. a. 464.—. Jákói Géza td. 80.—. Jankovics Rezső td. 60.—. Jákói Endre K. a. 500.—.

Kecskeméti kirend. npt. 1620.—, üz. 270.—. Konfal Gyula ld. 160.—. Karapáncsai fhgi. erdg. ld. 160.—. Kenyeri urad. ld. 160.—. Kiricsi János td. 60.—. Királyhalmi szakiskola npt. 560.—, pk. 70.—. Kovács József ld. 80.—. Kovács Gábor ak. 40.—, Kakieg. 180.—. Király Károly ld. 80.—. Kocziha I. Nnt. II/III. 30.—, Kfn. 15.—, ám. 25.—, pk. 30.—. Kálmán Béla Em. 100.—. Krausz Ernő hd. 137.—. Kocsis Lajos ld. 40.—. Kachelmann Ottó könyvek 396.—. Krausz Ferencz td. 60.—. Kocsis Miklós E. L. 20.—. Klausberger József Ftb. 25.—, üz. 54.—. Kolecvány László K. a. 500.—. Kirkovics István td. 60.—. Kacsó András td. 120.—.

Lehoczky János lb. 234.—, ük. 93.60. Lederer Artur lb. 427.50, ük. 104.—. Lózy István ld. 190.—. Ladányi Frigyes td. 60.—. Lamp Béla td. 60.—. Lutonszky Ernő ld. 20.—. Lipcsey László td. 60.—.

Metternich S. hgnő erdhiv. ld. 160.—. Masztics Gusztáv ak. 80.—, Kakieg. 180.—. Mayer Gyula td. 60.—. Mayer Zoltán td. 60.—. Munkácsy erdőőr npt. 80.—, pk. 10.—. Makky János hd. 424.—. Miskolczi erdőhiv. hd. 354.—. Milkovics Ferencz ld. 160.—. Mayer Gyula W. K. a. 100.—. Máthé János István hd. 60.—. gróf Nádasdy urad. üz. 26.40. Nagykanizsa város I. F. J. a. 238.50.

Ozsváth Mihály td. 60.—, E. L. 120.—.

Persian Iván lb. 256.—, ük. 83.20. Papp Béla td. 60.—. Pethő Andor npt. 400.—, pk. 50.—. Pátia ám. 160.—. Polacsek János ld. 80.—. Petrasek Mór ld. 160.—. Pauer Jenő Em. 100.—, pk. 12.—.

dr. Reitzer László lb. 836.—, ük. 218.80. Rédl Rezső td. 120.—, Eot. 90.—. Ronchetti Gáspár td. 60.—, Em. 100.—, pk. 12.—. Ritter Károly td. 200.—. Rusznák Győző Em. 100.—, pk. 20.—. Ryll Viktor td. 60.—.

Spányi István lb. 760.—, ük. 208.—. dr. Székács Aladár lb. 1144.50, ük. 269.10. Somlóvásárhelyi kirend. npt. 810.—. Szikszói adóhiv. hd. 600.—. Szabó Kálmán (battonyai) td. 50.—. Szajkovics Gyula Rz. 40.—, Em. 100.—. Sóska Gyula könyvek 235.—, pk. 30.—. Szákovits Imre td. 60.—. Schudich Nándor Kakieg. 200.—, ak. 40.—. dr. Schultz Károly üz. 27.50 + 20.—. Szfejérvári püsp. teési erdg. ld. 160.—. Svehla István td. 60.—. Szporni Károly td. 60.—. Szekeres Sándor td. 60.—, Ftb. 25.—, pk. 10.—. Schneider Ernő td. 60.—. Schmidt Gusztáv td. 60.—, könyvek 220.—.

Tavy Tibor lb. 760.—, ük. 208.—. Tarpa község I. F. J. a. 4558.—. Tóth Bódog td. 60.—. Tóth Endre E. L. 20.—. Tóth Mihály ld. 80.—. Ternovszky Tibor td. 150.—, Epk. 60.—, E. L. 84.—. Tóth József ld. 160.—. Tóth István ld. 80.—.

Urbantsek Jenő td. 60.—. Udvardi József ld. 100.—.

Varsányi M. I. Em. 100.—, pk. 12.—. Vághó Lajos (somogyi) td. 60.—. báró id. Waldbott Frigyes ak. 40.—. Kakieg. 4000.—, I. F. J. a. 1000.—, báró Waldbott Kelemen Kakieg. 2000.—. Winkler Miklós td. 120.—.

Zankó Emil td. 200.—. Zsemlye Imre td. 60.—. ifj. Zöldi Ferencz ld. 20.—. Ziegelhoffer Arnold ld. 40.—.

Az „Erdészeti Lapok“ 1922. évi V—VI. füzetének HIRDETÉSEI.

Az ERDÉSZETI LAPOK mellett mérsékelt közlési díjért a lap irányával nem ellenkező hirdetések kiadatnak.

Díjszabás. Kéthasábos szélességben (107 mm) garmond betűvel vagy ennél nagyobb betűfajttával szedett hirdetés milliméterenkint 7 korona, állás-keresleti hirdetésekénél 3 korona. (Egyszeri megjelenés mellett egész oldal 1000 K.) Táblázatos és garmond betűnél kisebb betűfajttával szedett hirdetések másfélszeres egységgel számíttatnak. Ismételt megjelenés esetén megfelelő árkedvezmény.

Külön mellékletek megegyezés szerint.

Tiszta magyar keresztény czég		
A lapjaink ingyen és bérmentve!	KÖSZEGI FENYŐMAGPERGETŐGYÁR Erdészeti és gazdasági MAGNAGYKERESKEDÉS, KÖSZEG (Vas megye). Csakis feltétlen megbízható terményeket szállítunk é. p.: BEL- ÉS KÜLFÖLDI TÚLEVELÜES LOMBLEVELÜ MAGVAKAT, GYÜMÖLCSMAGVAKAT Legmegbízhatóbb beszerzési forrás! Gyors kiszolgálás! Tessék árajánlatot kérni! (2. XII. 8.)	Sürgőnyczim: MAGPERGETŐ KÖSZEG
	Erdészeti csemetekertek Kőszegen	

DR. LAMM ANTAL

FENYŐMAGPERGETŐGYÁRA, KÖRMEND

Sürgőnyczim: DR. LAMM, KÖRMEND.

**Ajánl legmagasabb csiraképességű és telje-
sen megbízható friss**

TÚLEVELÜ-, LOMBFA- és GYÜMÖLCSMAGVAKAT,
valamint külföldi specziális magvakat.
Kivánságra árajánlattal készséggel szolgálók.

A legnagyobb főpapi és főuri uradalmak szállítója.

(3. VIII. 7.)

MAGYAR GAZDASÁGI ÉS KISVASUTI RÉSZVÉNYTÁRSASÁG

BUDAPEST, V., MÉRLEG-UTCA 3. SZÁM

Tervez, épít, financiroz és üzemben tart

erdői vasutakat

és szállít ily vasutakhoz szükséges

felépítményi anyagokat és járműveket.

Vasuti anyagokból állandóan nagy rak-
tárt tart és kívánatra készséggel szol-
gál ajánlattal. (1. XII. 11.)

Sándor Imre, erdészeti magkereskedő és erdészeti cseme-
téket termelő czég, *Székesfehérvár*, ajánlja megbízható termékeit
versenyárak mellett. Tavaszi szállításra úgy magvakban mint cse-
metékben előjegyzéseket elfogad és kér megbízásokat. (4—4.)

Keresünk azonnali belépésre vadórt. Apróvad-, nyul-, fogoly-,
fácán- és őztenyésztésében jártas biztos munkás emberre van
szükségünk. Folyamodványok: Béruradalom, Tolna-Ozora czim-
zendők. (5. III. 3.)

MINDENKINEK

akinek csak szüksége van rá, saját érdeke, hogy felkeresse

Dr. SCHULTZ KÁROLY, okl. erdőmérnök
ORSZÁGOS ERDŐMÉRNÖKI IRODÁJÁT

(Budapest, V., Alkotmány-utca 4., III. emelet 9.), ahol

1. az **Erdőmérnöki osztály**: mérést, parcellázást, határkijelölést-
birtokfelosztást, üzemtervkészítést, bírósági szakértőséget, ut-, vasuttervezést stb.
vállal. Kisebb erdőbirtokosoknak bármily erdészeti ügyekben utbaigazítást ad.
Kisebb erdőket szakszerűen kezel igen jutányos honoráriumért. Eljár hatóságoknál.
Mérőműszereket vesz bizományba eladás végett;

2. a **Faértékesítő osztály**: erdőt becsül, erdőt vesz, kitermel, elad.
Minden kitermelt fát megvesz, értékesít. Erdőkitermeléshez finanszírozó társat
szerez. Ellátja azon városok, községek, iparos csoportok, gyárak, kórházak,
intézetek stb. tüzfizafükségletét évről-évre, kik igényüket minden év első hónap,
jaiban bejelentik;

3. az **Ingatlanforgalmi osztály**: csak kizárólagos megbízással erdő-
birtokokat, mezőgazdasági birtokokat, házat, telket vesz és elad. Ezeket szakszerűen
megvizsgálja és a tulajdonosnak a helyes értékelésre utbaigazítást ad. (7. XII. 3.)

Hazai ipar és termelés

**Legmegbízhatóbb és legnagyobb csíráképességű erdei vetőmagot:
erdeifenyő-, feketefenyő-, luczfenyő-, vörösfenyő-, sima-
fenyő-, czirbolyafenyő-, banksfenyőmagot ajánl tavaszi vetésre:**

KŐSZEGI FENYŐMAGPERGETŐGYÁR

**Erdészeti magnagykereskedés. Erdészeti csemetekertek
KŐSZEG (Vas megye)**

**Akáczmag, magasköris, virágos köris, amerikai kőrismag,
égermag, nyírfamag, gledicsia, amerikai feketedió, Bálványfa,
Liliodendronmag, gyümölcsmagvak. Erdészeti csemeték.**

(6. IV. 3.)

Árjegyzék ingyen és bérmentve! Pontos, lelkiismeretes kiszolgálás!

Saját pergetésű, legmagasabb csiraképességű tű- és lombfamagvakat, gyümölcsmagvakat, erdészeti csemetéket, gyümölcsfákat, díszfenyőket, sorfákat, szőlővesszőket szállít legjobb minőségben

NEUMAYR ÉS TÁRSA, ZALAEGERSZEG

Erdészeti faiskolák, magpörgetés. (8. II. 2.)

Leszerelt, négy középiskolát, szakiskolát végzett és szakvizsgát tett 23 éves, jó megjelenésű, nőtlen fiatal ember, ki az erdészet külső és belső irodai munkálatainál 1 évi magán- és 1½ évi kincstári gyakorlattal bír, személyes bemutatkozás mellett megfelelő állást keres. Címe: Komáromy László, Karád (Somogy m.). (9. II. 2.)

KERESZTÉNY CZÉG.

KERESZTÉNY CZÉG.

FARAGÓ BÉLA

magpergetőgyár és erdészeti csemetetelepei
ZALAEGERSZEG

Szállít hazai és külföldi fenyőmagvakat, u. m.: **pinus sylvestris**, **pinus austriaca**, **picea excelsa**, **larix europea**, **abies pectinata**, **pinus strobus**, **pinus Banksiana** stb., továbbá lomblevelű, u. m.: **ákác**, **gleditschia**, **juhar**, **éger**, **szil**, **magasköris**, **amerikai köris** és egyéb magvakat, valamint mindenféle hazai és külföldi gyümölcsmagvakat.

Erdészeti csemetetelepeim a békeviszonyoknak megfelelően átalakítottak s mindenféle tű- és lomblevelű csemeték szállítására képesek.

Üvegházi rózsa nagy választékban.

Árjegyzékkel, vagy kívánatra külön árajánlattal készséggel szolgálok.

CZÉGEM VÁLTOZATLANUL FENNÁLL!

Egyik volt alkalmazottam telepeim eddigi helyét, az általam eddig bérbe birt földeket vette ki bérbe s megtévesztő reklámjával azt a hiedelmet kelti, mintha czégem megszűnt volna. Ezen körülményt ez uton vagyok bátor a n. é. erdőbirtokosság és igen tisztelt vevőim tudomására adni.

FARAGÓ BÉLA.

(10. III. 2.)

38 éves, özvegy erdőmérnök alkalmazást keres erdőrendezési és építkezési gyakorlattal. (11. II. 2.)

Erdészetben állást keres azonnali, esetleg április hó 1-ére 44 éves, családost, menekült erdőaltiszt, úgy az erdészet, mint a vadászat minden ágaiban jártas s a legmesszebbmenő követelményeknek megfelelő természetbeni gyakorlattal, s elsőrendű referenciákkal rendelkezik. Czim: B. Nagy István veje, Dég (Veszprém megye). (12. II. 2.)

Keresünk nagy gyakorlattal bíró fácszántenyésztő erdőőrt, csemetekerti és ültetési munkákban jártasak előnyben. Folyamodványok előbbi szolgálati hely és idő megjelölésével: Erdészeti hivatal, Toponár, Somogy megye czimzendők. (13)

Beszterczebányán mult évben szakvizsgázott, 24 éves, nőtlen erdőőr uradalomban állást keres. Vadászatban, vadovásban és erdészeti munkákban megfelelő jártassággal és gyakorlattal bíró. Czim: Cservenák János, Balassagyarmat, István-utca 4. (14. III. 1.)

Árverési hirdetmény. 926/1922. sz. — Sátoraljaujhely r. t. város Zemplén vármegye közíg. bizottságának 320 921/kb. számú határozatával megadott engedély és a város képviselőtestületének 155/11., 222/1921. számú határozata alapján a városháza tanácstermében 1922. évi márczius hó 23. napján délelőtt 11 órakor kezdődő zárt írásbeli és azt nyomban követő nyilvános szóbeli árverésen eladja a Sátorhegy oldalán lévő 33. sz. erdőrészt körülbelül 8—10. kat. holdján lévő lábon álló 70—80 éves tölgyesének 5676 m³ mű- és 771 ürm tűzifának becsült faanyagát.

Becsérték 544.800 korona, mely összesen alul leendő ígéretek figyelembe nem vétetnek.

Bánatpénz a becsérték 10%, amely az árverés megkezdése előtt leteendő. A zárt írásbeli ajánlatok a sátoraljaujhelyi polgármesteri hivatalnál folyó évi márczius hó 23-án d. e. 11 óráig adhatók be.

Nem magyar nyelvű, utó- vagy az árverési és szerződési feltételektől eltérő ajánlatok nem fogadtatnak el.

Az árverési és szerződési feltételek, valamint a részletes becslés a sátoraljaujhelyi m. kir. járási erdőgondnokságnál és a polgármesteri hivatalnál a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Az árverésen azok is résztvehetnek, akik írásbeli ajánlatot nem nyújtottak be.

Az árverés eredményének joghatálya a felsőbb hatóságok jóváhagyásától van függővé téve.

Az erdő a sátoraljauhelyi vasuti állomástól három kilométerre fekszik.

Sátoraljauhely, 1922. évi február hó 20-án tartott ülésből.
(15)

Dr. Orbán Kálmán
h. polgármester.

Erdőtiszti állást keres 8 gimnáziumot, érettségizett és a vadászerdői szakiskola 3 éves tanfolyamát végzett, nőtlen erdész; az erdészet és vadászat terén gyakorlattal rendelkezik. Jelenleg is egy nagyobb erdőgazdaság önálló intézésével van megbízva. Czim a kiadóhivatalban. (16)

Gyógynövényeladás. 929/1921. sz. — Az erdőhivatal kerületéhez tartozó kincstári erdőbirtokon az 1922. évben vadontermő gyógynövények gyűjtési joga 1922. évi márczius hó 20-án délelőtt 10 órakor a miskolczi erdőhivatal helyiségében zárt írásbeli ajánlatok mellett nyilvános versenytárgyalás útján értékesítés alá kerül.

Kikiáltási ár 10.000 korona. Bónatpénz 3000 korona.

Részletes felvilágosítást a miskolczi m. kir erdőhivatal ad, az árverési és szerződési feltételek ugyanott megtekinthetők.

Miskolcz, 1922. évi február hó 27-én.

(17)

M. kir. Erdőhivatal.

27 éves, nőtlen, 4 középiskolát végzett egészséges, erélyes egyén erdőőri vagy vadőri állást vállalna, ahol a szakvizsga elvégzéséhez gyakorlatot szerezhetne. Szíves megkeresést kér: Tóth Károly, Rákospalota, Iskola-utca 95. szám. (18)

Eladó: több ezer darab 2—4 éves *gyertyán*-csemete és 1000 darab 4—8 éves kislevelű *hársfa*-suháng. Kassa szab. kir. város garadnai erdőkezelősege. (19)

Magyar Erdőbirtokosok Faértékesítő Részvénytársasága

BUDAPEST, MAGYAR-UTCZA 52. FÉLEMELET

.....

Elvállalja termelt, tövönálló vagy feldolgozott fakészletek bizományi értékesítését, vesz és elad bármily mennyiségű tűzifát, műfát és fűrészelt anyagokat. Értékesítési kérdésekben készséggel áll az erdőbirtokos és erdőtiszt urak rendelkezésére.

(20. X. 1.)

Állást keres szakiskolát, továbbképző tanfolyamot végzett több évi erdőgazdasági és vadászati gyakorlattal bíró 34 éves, nőtlen erdész. Beszél magyarul, németül és oroszul. Címe Horváth József, Acsád, Vas m.

(II. 1.)

NEUSCHLOSS-LICHTIG REPÜLŐGÉPGYÁR ÉS FAIPAR R. T.

Központi iroda: BUDAPEST, V., BALATON-UTCZA 2. SZ.

TELEFON 79-43., 156-54.

Gyárt: Szerszámnyeleket ipari és mezőgazdasági célokra. Mezőgazdasági faszerszámokat, mint kubikos=talicskákat, kaszanyeleket, lapátokat, szekéralkatrészeket és szekereket, továbbá gyermekjátékokat és sport faczikkeket, mint ródlikat, hockey=botokat, tornafelszerelést stb. Konyhaeszközöket. Iroda-, háló-, ebédlő- és konyhabutorokat. Karossériákat.

(22. VI. 1.)

Hirdetmény. 34460/A/1922. szám. — A Magyarországi Faértékesítő Hivatal a fa- és faszénkészletekben az 1922. évi január hó 1-től márczius hó 31-ig terjedő idő alatt beállott változásoknak

az 5677/1919/M.E. számú kormányrendelet alapján való bejelentésre szolgáló „*Forgalmi jegyzék*” nyomtatványokból és az 1922. évi márczius hó 31-én még meglevő fa- és faszénkészletek részletes bejelentéséhez szükséges „*Bejelentő-lap*” nyomtatványokból a törvényhatósági joggal felruházott városok címére, valamint a a vármegyék alispánjai útján a járási főszolgabírák és r. t. városok polgármesterei részére nagyobb készletet küldött oly czélból, hogy a szükséges nyomtatványpéldányokat az azokért illetékesen jelentkezőknek díjtanul bocsássák rendelkezésre.

A 3296/1918/M.E. sz. kormányrendelet 5. §-a értelmében a *fakihasználás engedélyezését* a termelő az illetékes m. kir. járási erdőgondnokságnál, illetve m. kir. állami erdőhivatalnál *kérelmezni* avagy a fakihasználási jog *átruházását bejelenteni köteles* és a 8. § értelmében a hatósági *hozzájárulásra a termelt fakészlet bejelentésénél hivatkozni kell*.

A Hivatal felhívja a bejelentésre kötelezettek figyelmét arra, hogy úgy fentieket, mint erdei készletek bejelentésénél a *vasuti-vagy hajóállomások nevét* és ezeknek a készletezési helyétől való távolságát a „*Bejelentő-lap*” megfelelő helyén feltétlenül tüntessék fel, mert ennek elmulasztása esetén vizsgálatnak és kellemetlenségeknek teszik ki magukat.

Végül figyelmezteti a Hivatal a készlettulajdonosokat, hogy mindazok ellen, kik a folyó évi január hó 1-től márczius hó 31-ig terjedő évnegyedre szóló bejelentésüket legkésőbb 1922. évi április hó 15-ig ajánlott levélben a Hivatal címére postára nem adják, a kihágási feljelentést haladéktalanul megteszi.

Budapest, 1922. márczius hó 7-én.

(23) *Magyarországi Faértékesítő Hivatal.*

Vadóri, esetleg erdőóri állást keres rögtöni belépésre akár belföldön, akár megszállott területen *Gubcsó János* szakvizsgázott vadőr, Budapest, IX., Soroksári-ut 91. I. em. 18. (24)

Az „Erdészeti Lapok“ 1922. évi V—VI. füzetének tartalma:

	Oldal
Kérelem Csonka-Magyarország erdőbirtokosaihoz	83
<i>Craus Géza</i> : Erdészetünk bajai	84
KÜLÖNFÉLÉK. Halálozások. — Személyi hírek. — Az erdészeti technika országos kérdéseiről. — Gondoskodás az erdők védelméről (<i>D.</i>). — A vasuti tarifák nagymérvű emelése. — A városi erdőtisztek besorozása fizetési osztályokba. — Az 1921. évi magtermés Debreczen város erdőbirtokán (<i>Bodor Gyula</i>). — Az Országos Földbirtokrendező Biróságnak az erdészetet érdeklő ítélete. (—s). — A közlegelők szaporításának kérdése a birtokrendezéssel kapcsolatosan (<i>M.</i>). — Tájékoztató az 1921. évi XXVIII. t.-cz. helyes alkalmazása kérdésében (<i>Weh.</i>). — Az alföldi erdőtelepítési szaktanács első ülése (<i>P.</i>). — Muzsnay Géza erdőrendezéstana kapható. — Köszönetnyilvánítás. — Az erdőőri jelvények új ára	90
HIVATALOS KÖZLEMÉNYEK. I. A m. k. erdészeti kísérleti állomás szervezete	99
II. Rendelet az erdőőri és vadőri szakvizsgadíjak felemelése tárgyában	102
Az Országos Erdészeti Egyesület pénztáránál teljesített befizetések (1922. február hó)	103
HIRDETÉSEK	I—VIII

